

HET GEWETEN:

De toren naast de kerk van Garmerwolde. Een voorbeeld van hoe het wél moet, stelt Peter Michiel Schaap van Platform GRAS.

Peter Michiel Schaap

Directeur van Platform GRAS voor Groninger Architectuur en Stedenbouw

„Geld wordt vaak verward met waarde. De woningbouw is als iets puur economisch aan de markt overgelaten, terwijl de markt nog nooit iets heeft opgelost. Vastgoed fungeert als gebouwde bankrekening voor een select groepje pandjesbazen. Zij profiteren van het enorme succes van deze stad, ook omdat de gemeente de teugels teveel heeft laten vieren.

Dat is waarom het lange tijd zo belabberd ging met de Groninger stedenbouw. Nu wordt het echt beter. De gemeente heeft duidelijk meer een eigen opvatting over kwaliteit. Ik bedoel geen oordeel over 'mooi' of 'lelijk', maar er is weer visie op de grote lijnen en de samenhang in de stad, en aandacht voor goede, duurzame, hoogwaardige bouw. Zeer terecht ook, en een kwestie van zelfrespect. Het gaat om onze leefomgeving; het is heel raar als je daar níét zelfbewust en zorgvuldig mee omgaat.

GRAS bestaat nu ruim 20 jaar en is een beetje het architectonische geweten van Groningen. We wakkeren het debat aan over de gebouwde omgeving. We heten wel 'platform', maar we nemen ook steeds vaker zelf stelling. Ik denk wel dat we invloed hebben, ja. Ik merk het soms aan het taalgebruik rondom bouwprojecten. 'Een plek wakker kussen' hoor je mensen steeds vaker zeggen, of 'het DNA van de stad' – da's pure GRAS-praat.

Ik zou in de toekomst wel meer met de stadsbouwmeester willen samenwerken. Nu agenderen we van alles en dat is mooi, maar het moet ook gedáán worden. We willen bijvoorbeeld een fonds oprichten voor de aankoop van erfgoed, om dat voor de samenleving te behouden. En via ons Woongenootschap willen we iets betekenen voor de middengroep op de woningmarkt.

Zo'n middengroep wordt dus niet bediend als je de bouw aan de markt overlaat. Veel mensen verdienen te veel voor sociale huur, maar kunnen de beschikbare koophuizen niet betalen. Overigens kan de gemeente dit niet zelf oplossen, daar is het rijk bij nodig.

Wat de gemeente wel moet doen? Doorgaan met wat al is ingezet. Zorg dat de vakgemeenschap elkaar opzoekt en samenwerkt, daag opdrachtgevers uit om liefdevolle ontwerpen te bouwen. Ook en vooral in het landelijke gebied om de stad heen. Het Groningse cultuurlandschap, met de kerken en de wierden, hoort tot de oudste van Nederland. En als ik zie wat corporaties soms neerzetten op het Hogeland, seriematig, zonder oog voor de context... Rampen. Echt debiel.

Bij de Schoolkerk in Garmerwolde is het gelukkig wél goed gegaan. De Stichting Oude Groninger Kerken is een heel goede, liefdevolle opdrachtgever en die Schoolkerk is mooi en zorgvuldig ontworpen. Een van m'n favorieten uit de oogst van het afgelopen jaar."
